

האִיחָר

עלון לשבת קודש

דברי מחשבה והלכה, ומהנעשה בבתי הכנסת

לע"נ יוסף בן אליה וחממה ז"ל לבית גיאת
לע"נ משה בן זילפה ואליאס ז"ל לבית חיימי

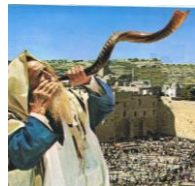
כ"ו אלול תשפ"א 1390 (שנה כו')

נושא השבוע: ראש השנה

ההפטרה: "שוש אשנש" (ישעיה סא)

פרשת נצבים

"אתם נצבים היום כולכם..." (כ"ט, ט)

למה נסמכה פרשת נצבים לקללות? לפי ששמעו ישראל צ"ח קללות הוריקו פניהם... התחיל משה לפייסם (רש"י). אומר הגר"ל חסמן זצ"ל בספרו "אור יהל" (ח"ג): תכלית הייסורים והקללות היא לשבור את לב האדם ולהכניעו להקב"ה, וכיוון שהזדעזעו ישראל והוריקו פניהם לשמע הקללות ונשבר ליבם בקרבם, הרי הושגה התכלית עוד בטרם נתקיימו הקללות ולכן אין צורך להענישם בהן, לפיכך פייסם משה. ואנו שאיננו בעלי יראת שמים כמותם, מה נעשה כדי להתכונן לראש השנה?
"החפץ חיים" היה מייעץ ואומר: אמנם בימינו קשה מאד לשוב בלב שלם, אך לכל הפחות ישתדל כל אחד להעביר על מידותיו ולהתפייס עם חברו ולאהוב כל אדם ובזכות זה יעביר הקב"ה על כל מידותיו ויזכה להיחתם לאלתר לחיים טובים ולגאולה שלימה.
(לקח טוב)

בזכות מחמאה אמיתית (אתר הידברות)

מעשה שהיה

בעיר וידצבורג שבגרמניה התגורר בחור צעיר בשם יעקב. באותה תקופה נשבו רוחות ההשכלה בעוז ורבים וטובים נפלו ברשתם ויצאו לתרבות רעה. יעקב שהתייחס בצעירותו נסחף אחר חבריו הרעים ואט אט נטש את היהדות. באחד הימים נזכר יעקב כי היום חל היארצייט של אביו. הוא נזכר בהבטחתו לאביו טרם פטירתו, כי בכל שנה ושנה יזכור את התאריך ויגיד קדיש לעילוי נשמתו. הוא ניסה להדחיק את המחשבה שעלתה בו אך ככל שחלפו השעות הוא חש כי עליו לקיים את ההבטחה האחרונה שהבטיח לאביו.
וכך בערבו כל יום מצא את עצמו עומד בפתח בית הכנסת הגדול בעיר, הוא נכנס פנימה בתקווה שאף אחד מהמתפללים לא יזהה אותו, לשמחתו היו כולם שקועים בתפילת 18 בלחש של מנחה ואיש לא הבחין בכניסתו. הוא נעמד בירכתי בית הכנסת, ממתין לומר את ה"קדיש יתום" בסיום התפילה. כשהגיעה העת אמר קדיש בקול רם, תוך שהוא מחמיא לעצמו שהוא עוד זוכר את המילים הארמיות, וכשסיים חיפש דרך קצרה וצדדית להימלט מבית הכנסת מבלי להיתקל באיש. לפתע חש טפיחה חמה על שכמו, הוא הסתובב לאחור ועציו כמו נתקעו בחיך ענק וחם. מאחוריו עמד איש הדור פנים שהציג עצמו: "שלום לך, שמי הרב יצחק דב הלוי במברגר ואני רב העיר, שלום עליכם וברוכים הבאים!" ברכו הרב בחיך רחב.

ליבו המאובן של יעקב נמס לנוכח החום שהפיצה אישיותו של הרב שהתעניין באכפתיות בשלומו והחמיא לו בכנות: "אני מעריך אותך מאד על מאמצך לבוא לומר קדיש בקול צלול ע"פ "אור החיים" אופקת לאביב * לא לעיין בזמן תפילה * שקיעה 7:03-6:55 * סוף זמן ק"ש 8:50-8:49

כניסת שבת: 6:43 יציאת שבת: 7:33 יציאת ש"ס ר"ת: 8:19
כניסת החג הראשון: 6:39 כניסת החג השני: 7:13 [צ. כוכבים]
חצות יום: 12:38 יציאת החג: 7:28 יציאת ח"ח ר"ת: 8:13

וברור ביום היארצייט של אביך. כל הכבוד לך על שהרוחות הסוערות בחוץ לא הצליחו לכבות את הגחלת הבוערת שבליבך, אני בטוח שאביך ז'ל רווה היום מלוא חופניים נחת מכך!", הרב איחל לו ברכת הצלחה ונפרד ממנו לשלום. יעקב הביט בדמותו המתרחקת של הרב וחש מחנק בגרונו, הוא לא הצליח לעצור את דמעותיו, משהו באישיותו של הרב המיס את ליבו וגרם לו לגעגוע עז אל העולם אותו עזב. המילים החמות והמעודדות גרמו לו לתחושה שאולי טעה בבחירת אורח חייו החדש ולחוש אחרת לגמרי. יעקב שב לביתו וניסה להמשיך בחייו כרגיל, באותו הלילה בכה ארוכות על אביו, על חייו, על העולם שכמעט החמיץ. ואט אט החל לשוב לכור מחצבתו ומצא עצמו מגיע לבית הכנסת יותר ויותר כשהוא מתחזק עוד ועוד.

הוא הקים בית עם נערה יראת שמים ונולדו להם 13 ילדים... היום, 150 שנים אחרי, ולמרות השואה האיומה, מונים צאצאיו יותר מ-5,000 נפשות, כולם הולכים בדרך התורה והמצוות, מקפידים על קלה כבחמורה, יראי שמים ואנשי אמת. כשצאצאיו קימו עם השנים מיליוני מעשים טובים, מצוות ומעשי חסד, שעות לימוד תורה, עולם שלם של טוב וטוהר, וכל זאת בזכות מי? בזכות מה? בזכות כמה מילות עידוד, אכפתיות עמוקה, והתעניינות כנה בשלומו של נער בודד ומחמאה מהלב על "קדיש יתום" אחד שארכו לא יותר משתי דקות, אך במעשה זה ניצלו דורות שלמים ונבנו אלפי עולמות של תורה ויראת שמים. המסר העולה מהסיפור הינו חד משמעי: לכולנו יש הזדמנויות, לכולנו קורים מקרים כאלה... חיוך אחד, מילה טובה, מחמאה כנה משנים חיים, מעודדים ותומכים בנפש, מחזקים את הנשמה. לעולם לא נדע אלו תוצאות ברוכות ירשמו בשמים למילה טובה שאמרנו, כמה טוב צמח מהחיוך שהענקנו לזולתנו. שכל כולו מתחת שריר הפנים מימין לשמאל, פעולה כה קלה ופשוטה אך תוצאותיה הרות גורל.

הלכות ערב ראש השנה

פינת ההלכה

- א. אין אומרים וידוי ונפילת אפים בתפילת שחרית ומנחה בערב רה"ש. [יום שני], אבל ב"סליחות" באשמורת הבוקר אומרים וידוי ונפילת אפים אפילו לאחר עלות השחר (ש"ע סי' תקפ"א ס"ג) [קודם נץ החמה] [ילקו"י עמ' ר"א, חזו"ע ימים נוראים עמ' נ"ו] ובתפילת מנחה שלפני ערב רה"ש [יום ראשון] אומרים תחנון [וידוי ונפילת אפים] כרגיל (כה"ח ס"ק ע"ד).
- ב. יש נוהגים ללכת בערב ראש השנה לבית הקברות להשתטח ולהתפלל על קברות צדיקים ונותנים צדקה לעניים (ש"ע סי' תקפ"א בזה"מ"א) ולא ישים מגמתו נגד המתים, אלא יבקש רחמים מהש"ת בזכות הצדיקים שוכני עפר (חזו"ע עמ' נ"ג-נ"ג). אין תוקעים בשופר בערב ראש השנה (יום שני) (ש"ע סי' כה"ח ס"ק ע"ז) והרוצה לתקוע כדי לתרגל יעשה זאת בביתו בחדר סגור (משנ"צ ס"ק כ"ד).
- ג. מעלת יום ערב ראש השנה גדולה מאוד, ויזהר בו ביותר שלא לאבד אפילו רגע אחד, וישתדל בו בלימוד תורה, בתפילה בכוונה, בקיום מצוות, בחשבון נפש, כי יש בכוח יום זה לכפר על כל עוונותיו של כל השנה שהכל הולך אחר ה"חיתום" [ילקו"י ימים נוראים עמ' קכ"ה-קכ"ט]. ויזהר בתפילת מנחה האחרונה של השנה להתפלל בכוונה וכל הדקדוקים [כן איש חי].
- ד. מנהג יפה להסתפר ולכבס בגדים ולגזוז ציפורנים בערב רה"ש (ש"ע ס"ד) וטוב להסתפר קודם חצות יום [=12:38] [נב"א נכ"ז ס"ג, כה"ח ס"ק פ]. ויש נוהגים לטבול במקווה טהרה בערב רה"ש ומנהג יפה הוא (בזה"מ"א ס"ז) וטוב לא לפני שעה קודם חצות יום (משנ"צ ס"ק ט) ואם אינו יכול לטבול במקווה נכון שישפוך על גופו מעל 12.5 ליטר מים (משנ"צ ס"ק ט) ואפשר לעשות זאת גם ע"י מקלחת ואפילו גם ע"י מים חמים [ילקו"י עמ' כ"ז ועמ' תמ"ח].
- ה. בברכת "שהחיינו" שבקידוש נכון לכוון גם על קיום המצווה של שנת השמיטה [ילקו"י עמ' רפ ס"ו]. האשה לא תברך "שהחיינו" בהדלקת הנרות שהרי יוצאת ב"שהחיינו" שבקידוש (ס"ז).
- ו. נהגו לאכול בשני הלילות של ראש השנה מיני מאכלים [ה"סימנים"] לסימן טוב לכל ימות השנה (ש"ע סי' תקפ"ג ס"א). שהם: רוביא (לוביא), קרא (דלעת), כרתי (נקי מתולעים), סילקא, תמרים [לפתוח ולבדוק מתולעים], רימונים, תפוח בדבש, ראש כבש [חלק בית יוסף] דווקא [ש"ע ס"א-ב] ואם אין ייקח בשר ראש של בהמה [חלק בית יוסף] (כה"ח ס"ק כ"ד) או דג [שופר צליל לגר"צ מנפי עמ' ק"ו, תורת מועדים עמ' ס"ט] [אם לוקח ראש של דג לא ייקח של סלומון מאחר שיש בראשו תולעים, אלא ייקח של דגי בריכות כגון: קרפיון, מושט וכדו' שנקיים מתולעים].
- הטעם: לאכילת דברים מתוקים [ה"סימנים"] ו"יהי רצון" שאומרים, אין הכוונה דרך תפילה שאין מקום

לתפילה בשעת האכילה, אלא זה מהווה ביטחון ואמונה שמראה שהוא מאמין ובוטח שכן יהיה, כדי שאם נגזר להיפך ח"ו יהיה נהפך ע"י אמירה זו לטובה אמן כ"ר. (הכמת שלמה סי' תקפג ס"קא לגר"ש קלוגר ט"ז על שו"ע) ז. יש נוהגים שלא לאכול מאכלים חמוצים אלא רק מתוקים לסימן טוב שתהיה כל השנה טובה ומתוקה (כה"ח סי' תקפג ס"ק יח, משנ"ב ס"ק ה) ולעניין אכילת מאכלים חריפים יש נמנעים, ומי שרגיל באכילתם בכל השנה יכול לאוכלם גם בראש השנה (ילקו"י ימים נוראים עמ' רחל בשם הגש"ל עובדיה יוסף).

ח. את הכרתי והסילקא (למי שלוקח תרד) אין לאכול אם אינם נקיים מתולעים, אך יאמר את ה"הי רצון" מבלי לאוכלם, יש לפתוח ולבדוק את התמרים מתולעים לפני האכילה. יזהר מאוד שלא לבעוס ובפרט בראש השנה (אפילו בליבו) שאין זה סימן יפה לו (נא"ח פ' נצבים ס"ו).

ט. יש נוהגים לאכול את ה"סימנים" אחרי הקידוש קודם נטילת ידיים לסעודה, והנכון יותר לאוכלם בתוך הסעודה אחרי אכילת כזית פת של ברכת המוציא (תורת מועדים סי' ד ס"א).

י. * כשאוכל את ה"סימנים" בתוך הסעודה מברך רק על "העץ" ופוסט את כל העץ, אבל על "האדמה" לא יברך שהרי הפת פוטרם, מ"מ טוב להביא פרי אדמה שלא נפטר בפת כגון: בוטנים, אבטיח או מילון וכדו', ויברך "על האדמה" ויתכוון לפטור את כל "האדמה" שבסימנים (מועדים כהלכה סי' ו' ס"ד). * כשאוכל את הסימנים לפני הסעודה מברך על "העץ" פעם אחת ופוסט את כל "העץ", ומברך על "האדמה" פעם אחת ופוסט את כל האדמה. [ויזהר שלא יאכל כזית יחד מפירות שבעת המינים וכן לא כזית יחד משאר הפירות והירקות, שאם יאכל שיעור יכנס לספק אם לברך ברכה אחרונה. ואם אכל שיעור בתוך חצי שעה לארוחה להלכה לא יברך ברכה אחרונה – ולכן כדי לצאת מכל ספיקות אלו יעשה את ה"סימנים" בתוך הסעודה (הלכות עולם ח"ב עמ' רכח)]. * לפני שמטבילים תפוח בדבש יש ליטול ידיים כדין דבר שטיבולו במשקה (עיין שו"ע סי' קנח) [דווקא כשאוכל את הסימנים לפני הסעודה]. * כשמברך "שהחיינו" על פרי חדש פוסט את כל הפירות שצריכים ברכת "שהחיינו" שלפניו (סס ס"ד), ולכן יביאם לאחר הקידוש שאם לא כן יפטר בברכת שהחיינו שבקידוש.

יא. כשצריך לברך על פרי "עץ" או "אדמה" [ע"פ האמור בסעיף הקודם]: מברך קודם ברכת הפרי וטועם מהפרי ואז אומר את ה"הי רצון" ושוב טועם מהפרי, ואם אינו צריך לברך על הפרי אומר רק את ה"הי רצון" וטועם מהפרי (הלכות עולם ח"ב עמ' רכח).

הלכות ראש השנה

- א. יש להתפלל תפילות רה"ש בשמחה ובנעימה ואין לאדם לעורר עצמו לבכות, אבל מי שבכייה נופלת עליו בתפילה אינו צריך לעצור את הבכי, שקבלה מהאר"י ז"ל שבאותה שעה דנים אותו בשמים, וטוב שיעביר את הדמעות על מצחו לניקוי העוונוות החקוקים במצח (כה"ח סי' תקפג ס"ק ב).
- ב. ישתדל כל אדם לקום ברה"ש עם עלות השחר [ולהתפלל במניין נץ] (תורת מועדים סי' ד סח) ולכל הפחות ראוי להתעורר עם נץ החמה (6:24) בראש השנה, ואין נכון לישון ביום זה שהוא יום הדין [ומי שישן גם מזלו ישן]. ואחר חצות יום (12:38) יש להקל לישון כשראשו כבד עליו, ועדיף לישון מלדבר דברים בטלים. (סס, מועדים כהלכה סי' ו' ס"ד).
- ג. לפני תפילת שחרית ישתה משהו (אבל אסור לאכול) שלא יישאר בתענית עד חצות יום, אבל מותר לאכול עד כביצה (54 גר') מזונות ופת או פירות ושתיה ללא הגבלה, אחרי שחרית לפני תקיעת שופר, לאחר שיעשו קידוש (ת"מ סי' הכ"א, ילקו"י ח"ה עמ' נב).
- ד. הירא את דבר ה' יקרא תהילים בזמן שמוכרים עליות וכו' ולא יאבד זמנו לבטלה בימים קדושים אלה וכו' שלא יפספס (לדוד אמת סי' ב/ב) וראוי לסיים פעמיים את התהילים ביום רה"ש שהם ביחד 300 פרקים כמניין כפר (שו"ת מלאכת שלמה אור"ח סי' י).
- ה. בקידוש ליל שני אומרים "שהחיינו", ואם אפשר ישים פרי חדש או ילבש בגד חדש ויכוון לפטור אותם בשהחיינו (סי' תר ס"ב).
- ו. גם נשים צריכות להתפלל תפילת מוסף של ראש השנה (ילקו"י ח"א עמ' קפז).
- ז. משעת הברכה של התקיעות (דמיושב) ועד סוף חזרת העמידה של מוסף אסור לדבר! (שו"ע סי' תקפג ס"ז)
- ח. בשעת התקיעות חייב לשמוע את התקיעות מתחילתן עד סופן ויכוון לצאת ידי חובת המצווה, ובין סדר לסדר אפשר להרהר בלב את הווידויים שכתבו בסידורים אבל אין לאומרם בפה. (תורת מועדים סי' ב ס"א) בסיום התפילה אין לתקוע יותר בשופר (סס).
- ט. אשה פטורה ממצות שופר משום שזו מצות עשה שהזמן גרמא (שו"ע סי' תקפט ס"ו), מ"מ נוהגות הנשים להחמיר ולבוא לביה"כ ולשמוע (ואם תוקעים במיוחד לנשים לא יברכו). ואישה שנהגה לשמוע בכל שנה ונבצר ממנה השנה לשמוע אינה צריכה התרה, אבל אם ברצונה לבטל מנהגה לגמרי צריכה התרת נדרים. (יבי"א ח"ב סי' ל', תורת מועדים פי' ה ס"ח).
- י. ביום ראשון של ראש השנה אחר תפילת מנחה נוהגים לעשות סדר "תשליך" ליד נהר (סי' תקפט ס"א) בהרמ"א משנ"ב ס"ק ח) ים, באר מים (חזו"ע עמ' קסז) או בור מים (כה"ח ס"ק ל). ואם אין בור מים אפשר לפני

גיגית מים או ברז מים פתוח[את הגיגית עם המים ישפכו אח"כ לשירותים][ולקוי ימים נוראים עמ' סכה].
ונשים פטורות מ"תשליך" ועדיף שלא תשתתפנה (עמוד האולחן סי' תקסג ס"ד, ולקוי ח"ה ע"מ יג).
יא. אסור לחמם מים ביר"ט לרחוץ כל גופו (אבל חלק מגופו מותר) (ס"ע אור"ח סי' תקי"א ס"ב).
אבל במים קרים (מועדים כהלכה סי' כה ס"ד) או במים שהתחממו מערב יר"ט (ס"ע ס"ב) או במים
שהתחממו מהשמש בדוד שמש ביר"ט (חזו"ע יו"ט עמ' מא-מב ס"ב מעין טהרה עמ' קפו ס"ז) **מותר לרחוץ בהם כל גופו ביר"ט** (ס"ע ס"ב). ובבית המרחץ (מקווה) אין להתרחץ במים חמים בכל אופן (אפילו חלק מגופו). (ס"ע ס"ב, כה"ח ס"ק כה) היינו במקלחת ששם, אבל לטבול במקווה חם יש להקל והמחמיר תבוא עליו ברכה וילקוט יוסף ימים נוראים עמ' רסו).

יב. העיקר בימי ראש השנה הוא לפשפש במעשיו ולבדוק במה עליו לשוב בתשובה וכל אדם שישב מעט במנוחה ויבחן עצמו היטב ימצא הרבה הלכות שעליו לתקן, וזוהי עבודת היום לקבל על עצמו לשפר דרכיו להבא ולחפש עצות וגדרים.

הלכות עשרת ימי תשובה

תחילת צום גדליה 5:04 (עלות השחר) סיום הצום: 7:10 (בערב)

א. הקמים לסליחות בצום גדליה אסור להם לאכול אפילו קודם עלות השחר אלא אם כן היתנו קודם השינה שאינם מקבלים את התענית עד עלות השחר, ואסור אף לשתות בלי תנאי. ואם התנה מותר לו לאכול ולשתות עד עמוד השחר (ס"ע ס"ד תקס"ד ס"א) [מי ששכח להתנות ואחרי שישן קם קודם עמוד השחר והרגיש צימאון, השותה יש לו על מה לסמוך ובפרט אם הוא רגיל לשתות לצמא כל לילה] (חזו"ע עמ' יא). ואם התחיל לאכול בתוך חצי שעה לפני עמוד השחר אין לאכול סעודת קבע אלא פחות מכביצה (54 גר') לחם או מזונות, אבל שאר מאכלים מותר אפילו יותר (ס"ע ס"ד פט משנ"ב).

ב. יש לאדם ללמוד בספרי מוסר בעשרת ימי תשובה ולחפש ולפשפש במעשיו ולבדוק את הטעון תיקון (הן בהלכה, הן במידות וכן בכל שאר הנושאים) ולשוב עליהם בתשובה גמורה (ס"ע ס"ד תג סעי' א ומסנה"ג ג) {ובכל יום משבוע זה יכוון לתקן את אשר חטא באותו היום בשבוע בכל השנה (חזו"ע ימים נוראים עמ' רט, משנ"ב כ"י תג כ"ק ז)} וכן ישתדל להרבות בתפילה, צדקה וכו' וצריך להדר ולדקדק בכשרות המזון בימים אלו יותר ממה שמקפידים כל השנה (מטה מפריס סי' תג ס"ד ה).

ג. אם אפשר לרכוש ארבעת המינים בהידור גדול כבר לפני יום הכיפורים עדיף לעשות כן כדי להוסיף עוד זכויות (מטה מפריס סי' תג ס"ד ה).

ד. מצוה לאשה להשתדל לקיים מצות "הפרשת חלה" בימים אלו (כה"ח ס"ק כו). וטוב להפריש פעם אחת בימים אלו שיעור של 1/48 מהעיסה לחלה אע"פ שכל השנה מפרישה כל שהוא [ז"א אם העיסה היא 1,560 גרם צריך להפריש 32.5 גר' וכיו"ב] (כח"ח ס"ד שמיני ס"ג).

ה. בעש"ת אומרים "אבינו מלכנו" בשחרית ומנחה אחרי "18" ומנהגו לומר גם בשבת (אלא שמדלגים חטא ועוון), אם יש ברית בעש"ת אין אומרים וידוי ונפילת אפיים, אך אבינו מלכנו אומרים (ס"ע ס"ד תג סעי' א כה"ח ס"ק ו-א-ב הלכות עולם ח"ב עמ' רלג).

ו. בעש"ת אומרים "המלך הקדוש" במקום ה"א-ל הקדוש" ב-"18", ואם טעה או שהוא מסופק אם אמר או לא (ולא נזכר תוך כדי דיבור) חוזר לראש [לתחילת שמונה עשרה] והש"ץ שטעה חוזר ל"אתה קדוש" אבל בראש השנה ויוה"כ אם התפלל במחזור מילה במילה והוא מסופק אם אמר, לא יחזור שמסתמא אמר כהוגן (ס"ע ס"ד תקפ"ב סעי' א כה"ח ס"ק י).

ז. בעש"ת אומרים "המלך המשפט" במקום "מלך אוהב צדקה ומשפט" ב-18, ואם טעה ואמר כהרגלו אם נזכר קודם שעקר רגליו ב"עושה שלום" חוזר ל"השיבה" ואם נזכר לאחר שעקר רגליו חוזר לתחילת 18 [וטוב שיתנה שאם זה לא חובה אזי זה בנדבה] (ס"ע ס"ד, חזו"ע עמ' קאג), וזה לספרדים אבל האשכנזים לא חוזרים בכלל (משנ"ב ס"ק ו, פסקי תשובות ס).

ח. בעש"ת מוסיפים בתפילת העמידה "זכרנו לחיים...", "מי כמוך...", "וכתוב לחיים טובים...", "ובספר חיים וברכה...", "עושה השלום..." ואם שכח אינו חוזר (ס).

תזכורות לערב ראש השנה (יום שני) ☒ להכין שני נרות נשמה ליומיים [לצורך העברה מאש לאש] ☒ מי שמתכוון לבשל לא לשכוח לחבר שעון גז. ☒ למשתמשים בפלטה של שבת יש לחברה לחשמל ☒ אשה שמדליקה נרות רגילים, צריכה להכין נרות דבוקים בפמוטים לשני ימים לפני רה"ש לפי שאסור להדביק הנרות בפמוטים משום ממחק (משנ"ב ס"י תקיד ס"ק יח) או אפשר להכין חתיכות נייר כסף וברה"ש כל פעם שצריך יכניסו את הנר לפמוט עם נייר כסף וכך יעמיד בלא צורך להדביק. המדליקה בשמן, יש להכין את "הפתילות"- היינו להכניס את הפתילה בתוך השעם. להכנת "הפתיל הצף" לפני יו"ט [וכשרוצות להוציא את שאריות הפתילות מהדלקה ביום ראשון של ראש השנה ולשים חדשות לצורך הדלקה ביום טוב של ראש השנה תקפיד שלא להוציא שאריות הפתילות כדרכה שהם מוקצה מחמת גופו ואסורים בטלטול, ולכן יוציאם בשינוי כגון: ע"י ידית הכפית (שזה נקרא טלטול מן הצד לצורך דבר המותר) האו ישליך הכל לפח כולל המים שבכוסיות].

☒ בעלי מקרר דיגיטלי עם התקן שבת צריכים להעביר למצב של מעל "48 שעות" ולא הרגיל כבכל שבת.